

FARNÍ ZPRAVODAJ

červenec a srpen 2020

ročník 23

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro
Boskovice, Brřov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovnu
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA PRÁZDNINY:

„Bůh je láska a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.“

(1. List Janův 4,16)

Milé sestry, milí bratři.

Bůh je láska – to jsou slova apoštola Jana, miláčka Páně, která vyjadřují smysl celého evangelia. Ježíš toho za života neřekl mnoho a podle toho, co víme, nezanechal po sobě žádnou písemnou stopu. A přesto tady zanechal poselství, které žije v lidských srdcích již dva tisíce let.

Bůh je láska – zní to tak jednoduše, jsou to jen tři slova. Ale jsou v nich ukryty základní stavební kameny celého vesmíru. Nic jiného člověk nepotřebuje vědět, když chce žít s Bohem. To, o co křesťanská teologie po celý čas své existence pracně usiluje, jsou jenom komentáře k této prosté větě.

Bůh je láska, zůstáváme v lásce, moji milí, a dosáhneme věčnosti. Vytvářejme lásku, přátelme se s láskou, vzývejme Kristovu lásku, rozdávajme lásku, přijímejme lásku, dolujme ve svých duších lásku, buďme proniknuti láskou, jako je rozžhavený kov proniknut ohnivým žářem. Najednou zjistíme, že lepší a přímější cesty k Bohu není.

Slova pravoslavného mnicha a starce Silvána z hory Athos to vystihují přesně: „Na nebesích mají všichni tutéž lásku, ale na zemi jedni milují Pána silně, další méně a jiní jej nemilují vůbec. Duše naplněná láskou Boží zapomíná na nebe i na zemi. Duch hoří a vidí neviditelného Vytouženého a duše prolévá množství slz a nemůže zapomenout na Pána ani na vteřinu, neboť milost Boží ji uschopňuje milovat Milovaného.“

Láska světu chybí. Kamkoli se podíváme, tam vládne neochota, nepřátelství a nepokoj. Proto je velikým úkolem křesťanů přinášet a rozmnožovat lásku Boží mezi lidmi i národy.

Velký teolog P. Teilhard de Chardin si to uvědomoval, proto napsal: „Přijde čas, kdy po využití větru, gravitace, přílivu a odlivu využijeme pro Boha sílu Lásky. A tehdy, podruhé v historii světa, lidstvo znovu objeví oheň.“

To nám všem přeje bratr Juraj Jordán Dovala, biskup brněnský

MODLITBA

Ježíši Kriste, který jsi Pánem církve, modlíme se za kazatele, jáhny, kněze, biskupy, aby měli odvahu vést nás před tvou tvář v pravdě i milosti. Aby evangelium obnovovalo naše porušené lidství. Změň pohanu a opovržení, kterému čelí církev v tomto národě, a odpusť vše, kde jsme sami jeho příčinou. Probud' svou církev, aby s novou odvahou a přesvědčivostí zvěstovala a žila tvou dobrou zvěst. Obnov nás, aby podle lásky, kterou k sobě navzájem máme, svět poznal, že jsi živý Pán. Aby lidé uvěřili ve Tvé jméno a přijali Tvou lásku ke každému člověku, ke každé rodině i každému místu této země. Amen.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ 5. – 13. NEDĚLE PO SVATODUŠNÍCH SVÁTCÍCH

4. 7. Prokop, opat sázavský	25. 7. Jakub – apoštol
5. 7. Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje	26. 7. dr. Karel Farský *1880
6. 7. Upálení M. J. Husa †1415	6. 8. Proměnění Páně

SVÁTKY V MĚSÍCI ČERVENCI A SRPNU

4.7. Opat Prokop Sázavský

O Prokopu nevíme bezpečně nic více než to, že zemřel roku 1053 a že byl prvním opatem benediktinského kláštera na Sázavě, ve kterém se sloužily slovanské bohoslužby.

Narodil se v Chotouni, stal se světským knězem, avšak této kariéry se vzdal, stáhl se do ústraní a stal se poustevníkem. S pomocí knížete Oldřicha vznikla postupně kolem Prokopovy poustevny mnišská osada obydlená učedníky, kteří chtěli žít stejně jako on. Prokop se posléze stal prvním opatem kláštera, kterému velmi vypomáhal též Oldřichův nástupce Břetislav. Sázavský klášter, který převzal řeholi otce západního mnišství, sv. Benedikta, byl jedním z posledních míst v Čechách, kde se sloužila liturgie ve staroslověnštině a pěstovala staroslověnská vzdělanost obecně.

5.7. Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje

Tato dvě jména zosobňují první generaci slovanských kněží i v našem národě. Z rodné Soluně odcházejí do Cařihradu a odtud podnikají apoštolskou cestu mezi Araby. Pronikají až do Bagdádu, aby hledali slávu Nejsvětější Trojice. Ochotně jdou zvěstovat evangelium i na Krym. Už roku 863 měli smýšlení koncilu z roku 1963. Kázali a konali bohoslužbu řečí lidí, za kterými byli posláni, aby slyšeli Boží slovo srozumitelným jazykem.

Přišli v chudobě a pokoře, ne panovat, ale sloužit. Ježíšovo evangelium zvěstovali jako bratr bratru. Kromě nás Moravanů a Čechů jim vděčí za křest a otevření k vzdělanosti také Slovinci, Uhři, Slovinci, Chorvati, Srbové, Bulhaři, Rusové, Ukrajinci, Litevci a Poláci. Dvanáct slovanských národů! Obdivujeme, jak v neuvěřitelně krátkém čase se naučili znát nové řeči a mluvit ke všem v jejich rodném jazyce. Dovedli vést disputace s učenci i nevzdělanými, Araby, Židy, pohany i nepřáteli z vlastních řad. Dokázali číst a vykládat Písmo nejen řecky, slovansky, ale i židovsky, arabsky, syrsky – ano i v gótištině a latině. Slovem i srdcem nesli národům Krista, Božího Syna. A Cyril sám v předzpěvu ke slovanskému překladu evangelia volá: „**Slyšte všichni lidé slovanští, slyšte slovo, které přišlo od Boha. To slovo krmí lidské duše, sílí srdce i rozum, to slovo vede k poznání Boha.**“

Jakým prostředkem dosáhli takových misijních úspěchů? Brali opravdově slovo Pána Ježíše, které dával na cestu svým učedníkům.

Jděte jak ovce mezi vlky – my máme spíš chuť jednat jako vlci mezi ovci – váhavě postrkovat kousanci, zavádět disciplínu, „práskat“ bičem paragrafů. Jenže tak se vychovávají z lidí vlci ...

Neberte si měšec peněz, ani zavazující zavazadla – kde církev zbohatne, začne se starat o svůj majetek a přestane nést evangelium. Začne se spoléhat na peníze, banky... To dobře věděl i Mistr Jan Hus! Svátek věrozvěstů Cyrila a Metoděje je tedy povzbuzením pro kněze, jejich následovníky, aby viděli, že má smysl znovu a znovu připomínat lidem, kdo jsou v Kristu. A pro nás, lid této země, ať je povzbuzením pro šíření evangelia zase v našich rodinách, na našem pracovišti a mezi sousedy. Ať naše země je naplněna chválou Božího jména a dojdeme požehnání my i budoucí.

6.7. Upálení Mistra Jana Husa +1415 ... Věrný až do smrti

Český středověký náboženský myslitel, kněz, vysokoškolský pedagog a reformátor mistr Jan Hus je jednou z osobností české historie, které významně ovlivnily dějiny Evropy i světa. Již před Husem se našli v Čechách ti, kdo veřejně odsuzovali zkaženost církve a vůbec všeobecný úpadek. Jejich působení vzbudilo velkou pozornost. Vyvolalo však také strach církevních hodnostářů, a tak začalo pronásledování učedníků evangelia. Našel se však někdo, jehož svědectví proti Římu mělo pohnout národy.

Jan Hus pocházel z chudé rodiny. Otec mu zemřel velice brzy. Jeho zbožná matka považovala vzdělání a úctu k Bohu za nejcennější věc. V modlitbě prosila Boha o požehnaní pro svého syna. Zřejmě ani netušila, jak Bůh její modlitbu požehnaně naplní!

Hus se stal kazatelem v Betlémské kapli. Pro jejího zakladatele bylo důležité, aby Boží slovo bylo zde kázáno v rodném jazyce, i když to Řím nedovoloval. **Velká neznalost Bible totiž způsobila, že se mezi lidmi všech stavů rozšířily nejhrošší neřesti.** Hus tyto viny a hříchy dovedl jasně pojmenovat. Obracel lidská srdce k pravdě a čistotě Božího slova. Poznával jasněji pravou povahu papežství a dovedl pojmenovat pýchu, ctižálost a zkaženost kněžské vrchnosti. Jako první označil papežství za dílo antikrista. Zprávy o událostech se donesly do Říma a Hus byl vyzván, aby se dostavil před papeže. Český král i královna, univerzita, šlechta a správní úředníci poslali papeži společnou žádost, aby Hus směl zůstat v Praze a zodpovídat se prostřednictvím zástupce. Papež žádosti nevyhověl a vyhlásil nad celou Prahou klatbu. To vyvolalo všeobecné zděšení. Papež zakázal provádět náboženské obřady. A lidé dostali strach. Hus stále odvázněji kritizoval ohavnosti tolerované ve jménu náboženství. Cestou na Kostnický koncil Hus všude sledoval známky toho, jak se jeho učení o upřímném návratu k biblické víře šíří a jak tuto věc lidé příznivě přijímají. Zástupy lidí se sbíhaly, aby slyšeli čistě zvěstované Boží slovo, bez lidských dodatků... a v některých městech ho ulicemi provázeli i městští úředníci. I když měl osobní ochranný list od papeže, toto prohlášení bylo porušeno a Hus byl zatčen a vězněn. Císař nelibě nesl, že i jeho záruky byly porušeny. Dostalo se mu odpovědi, že „není třeba dodržovat přísahu danou kacířům“. Když dostal na vybranou, zda odvolá svoje učení, vzdá se biblických pravd, nebo podstoupí smrt, zvolil úděl mučedníka. Boží milost mu byla oporou. Husova životní pouť skončila, ale pravda, pro kterou zemřel, nemůže nikdy zahynout. Jeho příklad víry a důvěry v Boží slovo povzbudil jiné. Jeho poprava ukázala celému světu proradnost a krutost Říma. Jsme víc než o 600 let dál. Den upálení mistra Jana Husa je prohlášený státním svátkem ČR. Tato skutečnost svědčí o velké hodnotě Husova života. Všichni občané naší vlasti, i nekřesťané, si každý rok připomínají tohoto věrného Kristova svědka. Vážíme si svých kořenů? Co jsme ochotní ze svých sil, času, schopností dát k dispozici Pánu tak jako Mistr Jan Hus?

25.7. Jakub – apoštol

Jakub a jeho mladší bratr Jan patří podle svědectví všech evangelií k jádru prvních učedníků kolem Ježíše. Jsou při oslavení na hoře Proměnění i při zatčení na Olivové hoře. Vždy patří do skupiny nejbližších. Čteme ale i o jejich matce, která se tak ne zrovna nějak šťastně snažila zajistit jim přední místa v Božím království. Apoštoly toto jednání rozčílilo. Ježíše ale nikoliv. Věděl, že je to z neznalosti. Vysvětluje jim, že hlavní starostí jeho následovníků je dobře sloužit, ne mocně panovat. Je dobře, že evangelista Matouš tuto událost nevynechal. Ono je totiž i dnes dychtění po mocenských pozicích a boj o moc stejně aktuální jako tenkrát...

26.7. ThDr. Karel Farský *1880

Den jeho narození, kdy spatřil světlo světa první patriarcha naší církve ThDr. Karel Farský. Původně byl český římskokatolický reformistický kněz, později spoluzakladatel, vůdčí osobnost, teolog, duchovní, biskup a první patriarcha Církve československé husitské.

Stál u zrodu samostatné reformní a národní Církve československé (8. 1. 1920, státního uznání se jí dostalo 15. 9. 1920). Pro Církev československou husitskou zůstává dodnes inspirativní osobní vklad prvního patriarchy – tvůrčí práce liturgická a ideová i příklad jeho neúnavné činnosti kazatelské, misijní, publikační, katechetické a pastorační. Jeho dílo určilo základnu bohoslužby naší církve a odráží se znatelně ve věrouce, sociální orientaci i církevních řádech od založení po celou dobu existence a působení.

6.8. Proměnění Páně

O svátku proměnění Páně prožíváme jeden z důležitých momentů života Ježíše Krista, kterou podávají synoptická evangelia. Ježíš vyvedl tři apoštoly (Petra, Jakuba a Jana) na horu Tábor, kde byl proměněný, jeho obličej oslnivě zbělel a Ježíš rozmlouval s Eliášem a Mojžíšem. Hlas z oblaku přítom označuje Ježíše za milovaného Syna. Evangelista používá tři symboly, které jsou ve světě Starého zákona často používány: obraz hory, světla a oblaku. Hora je ve Starém zákoně místem Boží přítomnosti a jeho působení. Rozhled z výše nám připomíná naši nepatrnost a velikost Stvořitele. Ježíše na hoře obklopuje zářící jas, veliké světlo, které zahání temnotu, nejistotu strach, značí Boží přítomnost. Oblak je v bibli také místem, z něhož mluví Bůh. Oblak, mrak přináší déšť, je znamením úrody a hojnosti. Oblak dává stín v úpalu slunce. Ale tato událost nám také připomíná, že je třeba, abychom se proměnili my sami. Naše krása mladistvé tváře má dozrávat do krásy celé osobnosti. Má se proměňovat náš charakter. Máme se podobat Ježíši. Laskavým srdcem nebo láskyplným pohledem.

Váš bratr Martin

ZVEME VÁS O PRÁZDNINÁCH

SLAVNOSTI K PAMÁTCE MISTRA JANA HUSA

Srdečně Vás zveme na sváteční setkání k památce 605. výročí upálení Mistra Jana Husa.

V letošním roce prožijeme tato slavnostní shromáždění:

V den svátku, v pondělí 6. července 2020 v 9:00 hodin v blanenském dřevěném kostele.

V den svátku, v pondělí 6. července ve 20:00 hodin budou venkovní bohoslužby u Boží muky s Husovou hranicí v Rudici.

Věříme, že svoji účastí podpoříte tato tradiční husovská setkání.

ZVLÁŠTNÍ POZVÁNÍ NA HUSOVU SLAVNOST DO SOBĚŠIC

Srdečně vás zveme do Soběšic, při Husově slavnosti bude mít kázání náš bratr farář Martin. Hlavním organizátorem slavnosti je bratr Michal Ševčík z naší farnosti!

**MČ Brno-sever ve spolupráci
se spolkem Helianthus - Sever SOBĚ
a Církví československou husitskou
vás zvou na**

soběšické Husovské slavnosti 2020

v pondělí 6. července 2020

18:00

19:00 - 21:00

pietní akt položení kytic k památníku MJH s projevy
křížovatka Úřetehovská x Zeiberlichova, naproti zastávce Klarisky

zapálení hranice na sokolské zahradě, drobné občerstvení
prostor u křížovatky ulicí Na Kovárně x Zeiberlichova cca 350 m od památníku u zastávky Rozárka

HELIANTHUS
Sever SOBĚ

100 let skutky Boha
pomocí člověka
Církev československá husitská
www.drevnykosteik.cz

Shromáždění se koná za podpory Sokola Soběšice, Sokolské stráže ČOS, SDH Brno-Soběšice a KS Omega

BOHOSLUŽBY Z BETLÉMSKÉ KAPLE V PRAZE

Jako každý rok se můžete zúčastnit i skrze televizní přenos bohoslužeb z Betlémské kaple. Bohoslužby se konají v pondělí 6. 7. v **15:00 hodin**.

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH

V měsíci červenci se sejdou rady starších na svém jednání v pondělí 20. 7. v 18:30 hodin ve farní kanceláři v Blansku a ve středu 22. 7. v **18:30 hodin** v kanceláři kostela ve Vyškově. Zveme k účasti.

VENKOVNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA A MALÁ POUŤ VE ČTVRTEK 6. SRPNA 2020

I v letošním roce pro vás připravujeme v polovině prázdnin, tj. ve **čtvrtek 6. 8. v 19:00 hodin, malou pouť na kopec Paseka v Černé Hoře. Sejdeme se u prvního zastavení křížové cesty** a budeme společně putovat na horu, kde prožijeme bohoslužby pod širým nebem, při zapadajícím slunci. Toto setkání má neopakovatelnou atmosféru a koná se za každého počasí!!! Všele doporučujeme, zvláště když o letošních Velikonocích bylo možné na Velký pátek jít křížovou cestu pouze soukromě!

MOŽNOST ROZHOVORU S BRATREM FARÁŘEM

Potřebujete-li probrat nějaká přání, prosby nebo otázky osobně s bratrem farářem, máte možnost vždy po bohoslužbách domluvit si schůzku. Pravidelně je možnost přijít každé pondělí od 16:00 do 18:00 hodin do farní kanceláře, Rodkovského 5 v Blansku. Jinak kdykoliv, dejte vědět, pokud nebudu v «terénu», **rád Vás přijmu.**

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte se o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním. Telefon: 606 702 768

BIŘMOVÁNÍ

POZVÁNÍ KE SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ

Svátost biřmování v mnoha farnostech v naší zemi přestala být hromadnou velkou farní a společenskou akcí a stala se velmi osobní cestou k upevnění víry těch, kdo se k ní připravují. Spolu s tím také roste vědomí důležitosti přípravy. Mnozí vnímají přípravu na biřmování spíš jako přípravu na život, žitý v síle víry. Svátost biřmování (od latinského firmatio = upevňování) je svátostí, „v níž Duch svatý oživuje a upevňuje víru v srdci člověka“. Biřmovanec touto svátostí přijímá podíl na darech milosti (charismatech), které udílí Duch svatý.

Jiným starobyklým názvem pro tuto svátost je zpečetění (consignatio). Pečetí se tu myslí znamením, že skrze Krista v Duchu svatém patříme Bohu. Novozákonním základem pro biřmování je apoštolské vkládání rukou, jímž se dostává věřícím podíl na darech Ducha (Skutky apoštolů, 8, 14-17). Základním předpokladem pro přijetí biřmování je křest, podíl biřmovance na životě společenství farnosti a příprava v rámci duchovní péče. Příprava spočívá ve vzdělávání se evangeliu v lásce. Rád bych vás pozval, kdo jste svátost biřmování doposud nepřijali, k přípravě a jejímu přijetí.

Prosím, zájemci hlase se!

První setkání přípravy k biřmování se bude konat ve čtvrtek 9. července 2020 v 18:30 hodin v dřevěném kostele v Blansku.

Těším se na vás! Bratr farář Martin

CÍRKEVNÍ PŘÍSPĚVEK

Prosba o církevní příspěvek na rok 2020.

Jako každý rok i v letošním roce si vás dovoluujeme poprosit o církevní příspěvek.

Hlavním zdrojem příjmů fungování našich farností po hmotné stránce, jsou příspěvky těch, kterým na našem společenství záleží, podporují je, protože vědí, že bez hmotné podpory nemůžeme fungovat. Děkujeme, za Vaši pozornost a obětavost. Tento příspěvek by měl dát každý zletilý člen církve, tj. v ní pokřtěný nebo hlásící se k naší církvi. Dle rozhodnutí církevního zastupitelstva je roční výše církevního příspěvku 500 Kč. Úhradu lze provést v hotovosti přímo po bohoslužbách nebo převodem na účet NO Blansko č. 244035648/0300 nebo 115-4094600207/0100 s uvedením variabilního symbolu (VS): 682030, konstantní symbol (KS): 0558. Tyto údaje jsou důležité z důvodu zaúčtování Vaši platby jako církevní příspěvek. Posíláte nám finanční dary, které bez Vašeho označení (např. CD nebo CP + dar) nemůžeme zaúčtovat jako církevní příspěvek.

Děkujeme vám mnohokrát za podporu a vřímavost.

Vaše Jitka Alexová a Jana Měřinská, finanční zpravodajky farností.

OTÁZKY, KTERÉ NÁS ZAJÍMAJÍ

Otázky, které nás zajímají – 6. Světová náboženství: Jedna nebo více cest k Bohu?

Nejrozšířenější světová náboženství jsou: KŘESŤANSTVÍ (2,2 mld. věřících), ISLÁM (1,3 mld. věřících), HINDUISMUS (900 mil. věřících), BUDDHISMUS (500 mil. věřících) a JUDAISMUS (15 mil. věřících).

HINDUISMUS vznikl v Indii cca roku 1800 př. Kr. Jeho stoupenci věří v jediného boha jménem Brahma, který je mimo lidský dosah a chápání. Hinduisté věří pouze v Brahma, ale používají více názvů pro jeho vlastnosti, např. Šiva - ničitel nebo Višnu - udržovatel. Hlavní složkou náboženství je víra v nekonečný cyklus zrození, života na zemi, smrti a opětovného zrodu. Každý člověk se v dalším životě reinkarnuje podle skutků svého předchozího života.

BUDDHISMUS vznikl v 6. století př. Kr.; buddhisté také věří v cyklus zrození, života a smrti, přičemž podle nich je možno se z tohoto sledu vymanit a dosáhnout tzv. nirvány, což má být osvobození ze všech pout a zánik strasti (pochopit to prý však může jen ten, který jí dosáhne). Zakladatelem je Buddha - Siddhártha Gautama, který se narodil pravděpodobně roku 560 př. n. l. Jeho učení hlásá nenásilí, soucit, snahu o dosažení moudrosti.

ISLÁM vznikl v 7. st. v oblasti dnešní Saúdské Arábie. Muslimové věří, že jediný bůh Alláh posílal čas od času proroky, jako byli Abrahám, Mojžíš a Ježíš, aby ukázali lidem, jak mají žít. Nakonec poslal Alláh největšího proroka Mohameda, tomu odhalil svou vůli v řadě zjevení, která pak byla bezchybně zaznamenána v posvátné knize - Koránu. Základ náboženské praxe každého muslima tvoří tzv. pět sloupů víry. Jsou to: šaháda – vyznání víry, salát – rituální modlitba, zakát – almužna, saum – půst v měsíci ramadánu a hadždži - pouť do Mekky. Klíčová událost je tzv. HIDŽRA roku 622, kdy Mohamed se svými přívrženci přesídlil z Mekky do Medíny. Po smrti Mohameda r. 632 nastal v islámu rozkol kvůli otázce nástupnictví ve vedení muslimské obce. Vznikly dvě větve – ŠÍITĚ a SUNNITĚ (zanedbatelné množství je mimo tyto dvě skupiny). Šíité v rámci islámského světa tvoří menšinu (cca 10-15 %), žijí především v Íránu, Ázerbájdžánu, Bahrajnu a Íráku. Za legitimní vůdce islámské obce považují jen potomky Mohamedovy rodiny v linii počínající jeho bratrancem a zetěm Alím ibn Abú Tálíbem. Sunnité tvoří cca 85–90 % všech muslimů, žijí především mimo výše uvedené státy. Jsou to muslimové, kteří po Mohamedově smrti uznali za nástupce Abú Bakra a další tři následující chalífy (Umara, Uthmána a Alího).

Islám má tři základní svaté texty: 1. KORÁN (raný z Mekky – náboženský se liší od pozdějšího

z Mediny-politický), 2. SÍRA (Mohamedův životopis), 3. HADÍSY, což jsou výroky a činy proroka Mohameda. SÍRA a HADÍSY tvoří tzv. SUNNU. Zhruba 51% uvedených trilogie se zabývá nemuslimy (“nevěřícími”) – KÁFIRY.

Islám není jen náboženství, je to především **politický systém**. Nedílnou součástí islámu je soubor právních předpisů ŠARÍA, které se týkají nejen muslimů, ale i nás všech ostatních (tedy káfirů). Muslimové považují tyto předpisy za dokonalé, proto je nelze měnit. Uvádím pro ilustraci některé z nich: **POSTAVENÍ ŽENY – Korán 4, 34** „Muži zauímají postavení nad ženami proto, že Bůh dal přednost jednomu z před druhými, a proto, že muži dávají z majetků svých (ženám). Ctnostné ženy jsou pokorně oddány a střeží skryté kvůli tomu, co Bůh nařídil střežit. A ty, jejichž neposlušnosti se obáváte, varujte a vykažte jim místa na spaní a bijte je! Jestliže vás jsou však poslušny, nevyhledávejte proti nim důvody! A Bůh věru je vznešený, veliký.“

KÁFIR - Je dovoleno se káfirovi vysmívat (Korán 83, 34), setnout mu hlavu (Korán 47, 4), spiknout se proti němu (Korán 86, 15), zavražďovat ho (Korán 8, 12). Káfir je zlý (Korán 23, 97), v nemilosti (Korán 37, 18), je prokletý (Korán 33, 60). Muslim není káfirův **přítel**. **Korán 3, 28** „Nechť si věřící neberou nevěřící za přátele místo věřících! Kdo tak učiní, nedostane se mu od Boha ničeho, leda v případě, že byste se od nich obávali nějaké hrozby. A Bůh vás varuje před sebou samým a u Boha je cíl konečný.“ **DŽIHÁD** (džihád je válka proti káfirům za účelem nastolení práva šaría) - **Korán 2, 216** „A je vám předepsán také boj, i když je vám nepříjemný. Je však možné, že je vám nepříjemné něco, co je pro vás dobré, a je možné, že milujete něco, co je pro vás špatné; jedině Bůh to zná, zatímco vy to neznáte.“ **Korán 4, 89** „A přáli by si, abyste se stali nevěřícími, jako jsou oni, a abyste byli stejní. Neberte si mezi nimi přátele, dokud se nevystěhují na stezku Boží! A jestliže se obrátí zády, pak je chyťte a zabte, kdekoliv je naleznete! A neberte si z nich ani přátele, ani pomocníky.“ Cíle džihádu: **Korán 9, 29** „Bojujte proti těm, kdož nevěří v Boha a v den poslední a nezakazují to, co zakázal Bůh a Jeho posel, a kteří neuctívají náboženství pravdy, z těch, kterým se dostalo Písma, dokud nedají poplatek přímo vlastní rukou, jsouce poníženi.“

Islám praktikuje dualistickou etiku. Lhát nemuslimům je ctností, pokud to prospěje muslimovi (tzv. TAKÍJA). Když jsou okolnosti obtížné a právo šaría nemá v určité zemi převahu, může si muslim „ulehčit“, nemusí všechny předpisy přísně dodržovat (tzv. TAJSÍR – ulehčení). **Korán 4, 28** „Bůh přeje si vám ulehčit, vždyť člověk byl věru stvořen slabým.“

Právo ŠARÍA nezná svobodu vyznání, svobodu slova, svobodu myšlení, svobodu uměleckého projevu, svobodu tisku, demokracii, rovnost mezi lidmi (káfir nikdy není rovnocenný s muslimem, žena nikdy není rovnocenná s mužem). Je zakázáno znázorňování živé postavy, kreslení obrazů, hrát na flétnu, smyčcové a jim podobné hudební nástroje. Šaría je vždy nad ústavou země. Zřeknutí se islámu se trestá smrtí.

Je tedy jedna, nebo více cest k Bohu? Hodně lidí věří, že je více cest, ale Bible – Boží slovo – říká jasně: **Jan 14, 6** „Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ **Existuje jen jedna cesta k Bohu – Ježíš Kristus. Přesto i lidé, kteří Krista neměli možnost poznat, mohou být zachráněni, pokud se nechají vést Duchem svatým a jednají** ve svém životě v souladu s Božími principy. **Římanům 2, 11-16** „Bůh nikomu nestrání. Ti, kteří neměli zákon a hřešili, také bez zákona zahynou; ti, kteří znali zákon a hřešili, budou odsouzeni podle zákona. Před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo zákon slyší; ospravedlnění budou, kdo zákon svými činy plní. Jestliže národy, které nemají zákon, samy od sebe činí to, co zákon žádá, pak jsou samy sobě zákonem, i když zákon nemají. Tím ukazují, že to, co zákon požaduje, mají napsáno ve svém srdci, jak dosvědčuje jejich svědomí, poněvadž jejich myšlenky je jednou obviňují, jednou hájí. Nastane den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit podle mého evangelia, co je v lidech skryto.“

Ing. Jiří Rokos z Černé Hory

Náš seriál o Církvi bude nyní pokračovat v představení jednotlivých společenství, a to v pořadí podle abecedy. V prázdninovém čísle farního zpravodaje si představíme **Apoštolskou církev**.

Apoštolská církev (AC) patří mezi evangelikální církve. Z hlediska věrouky a praxe se řadí k tzv. letničnímu hnutí. V rámci celosvětového kontextu je možné zařadit počátky tohoto hnutí do prvních let dvacátého století. Stěžejní události, které daly letničním vznik, se odehrály v roce 1901 na biblické škole v Topece (Kansas, USA) a v letech 1906–1913 na Azusa Street v Los Angeles (také USA). Důležitými osobnostmi spjatými s těmito okamžiky byli Charles F. Parham (1873–1929) a William J. Seymour (1870–1922). V roce 1914 vznikla v Hot Springs v Arkansasu církev Assemblies of God. Ta je v současné době největší letniční denominací na světě.

V rámci evropského kontextu se stalo důležitým centrem letničního hnutí norské hlavní město Christiania (dnešní Oslo). Kazatel tamní episkopální metodistické církve Thomas B. Barratt (1862–1940) se stal jedním z nejdůležitějších průkopníků nově vznikajícího letničního hnutí na území Evropy. Mezi další důležité osobnosti tehdejší doby například patří v Německu Jonathan A. Paul (1853–1931), v Anglii Smith Wigglesworth (1859–1947), ve Švédsku Lewi Pethrus (1884–1974) a další. Dnes je většina evropských letničních církví sdružena v Letničním evropském společenství (PEF) a tvoří významnou součást kontinentálního křesťanského světa.

První letniční sbor na našem území vznikl na severní Moravě před rokem 1910. K jeho založení vedly události, které původně nesouvisely s tehdejším vývojem ve vznikajícím letničním světě. Skupina křesťanů se začala scházet ke studiu Božího slova a k modlitbám. Prosili o zmocnění k duchovní službě, Bůh je následně pokřtil v Duchu svatém a oni obdrželi dar mluvení v jazycích. Právě důraz na tuto zkušenost – přijetí křtu v Duchu svatém s doprovodným jevem mluvení v jazycích – je jedním ze základních rysů letničního hnutí. V roce 1910 byl zaregistrován Spolek rozhodných křesťanů. Postupně vznikaly další letniční skupiny i mimo území severní Moravy. Za nacistické nadvlády však byla činnost Spolku rozhodných křesťanů zakázána.

Po druhé světové válce stát dovolil činnost letničních společenství pouze pod zastřešením církví, které měly ochotu začlenit tato společenství do svých struktur. Věřoučné rozdíly však vedly od počátku 60. let minulého století k tomu, že letniční křesťané začali usilovat o povolení vlastní církve. Ustanovující konference církve proběhla v roce 1964, nicméně letniční nadále čelili tlaku a represím ze strany komunistického režimu. Významný mezník ve snahách o legalizaci nově vzniklé církve představoval rok 1977, avšak konečný úspěch se dostavil až o dvanáct let později. Dne 25. ledna 1989 tehdy ještě komunistická vláda existenci církve oficiálně povolila.

Biskupem nově vzniklé Apoštolské církve se stal Rudolf Bubik (1941–2016), který sehrál klíčovou roli při integraci roztroušených letničních sborů a významně se podílel na procesu legalizace církve. V těchto nových podmínkách zahájila církev oficiální činnost, jejímž výsledkem byl významný nárůst členské základny, intenzivní proces zakládání nových sborů, rozvinutí misijních aktivit, založení vlastní oficiální vzdělávací instituce a celková konsolidace církve.

Od roku 2008 vede církev biskup Martin Moldan.

Dnes se k Apoštolské církvi hlásí podle posledního sčítání lidu z roku 2011 téměř pět tisíc lidí.

MÍSTA, KDE SE SETKÁVÁME

ŠVÁBENICE

Z dálky viditelná věž švábenického římskokatolického kostela vévodí této hanácké obci. Ve středu obce stojí budova obecního úřadu. Naše církev byla ve Švábenicích založena v roce 1923.

Bohoslužby a obřady se konaly celou dobu ve školní budově a v sále „Na Lapači“. O svátcích se konaly bohoslužby v sále místní sokolovny. Po vyhoštění ze školy v roce 1970 nemohly zde být konány bohoslužby ani obřady. Věřící tak jezdili do ivanovického Husova sboru. V roce 2002 byla naše církev ve Švábenicích obnovena. Díky všem, kteří se o to zasloužili. S nadějí hledáme nové možnosti a obnovu husitské církve v naší obci. Těšíme se na každého, kdo k nám najde cestu.

Pravidelné bohoslužby se zde konají každou 1. neděli v měsíci v 18:30 hodin

Sváteční bohoslužby:

Štědrý den 24. 12. v 11:00, Nový rok 1. 1., Velikonoční neděle, Svatý Duch, M. J. Hus, Dušičky vždy v 18:30 hodin.

PROŽILI JSME

UVEDENÍ, INSTALACE DO DALŠÍ SLUŽBY BRNĚNSKÉHO BISKUPA

V neděli 7. června 2020 od 15 hodin se v Husově sboru v Botanické 1 v Brně konala slavnostní bohoslužba s instalací brněnského biskupa Juraje Jordána Dovaly, který byl opětovně zvolený biskupem naší brněnské diecéze na diecézním shromáždění dne 30. května 2020. Bohoslužbu vedl bratr patriarcha Tomáš Butta s biskupy Davidem Tonzarem, Pavlem Pechancem a emeritním biskupem Rudolfem Goeblem. Instalace se také zúčastnili další duchovní. Bratru biskupovi vyprošujeme Boží požehnání v jeho službě. Mgr. Juraj Jordán Dovala (*1974) se narodil v Žiari nad Hronom na středním Slovensku. Teologii vystudoval na Pravoslavné teologické fakultě v Prešově. V roce 2002 vstoupil do Církve československé husitské. Na kněze byl vysvěcen v roce 2003 v Lounech. Místem jeho služby byly náboženské obce v Lounech (2002–2004) a Košicích (2004). Od roku 2005 je farářem v Hodoníně a administrátorem v Břeclavi. V roce 2006 byl zvolený předsedou České křesťanské akademie v Hodoníně. Dne 27. dubna 2013 byl diecézním shromážděním Brněnské diecéze zvolený našim brněnským biskupem.

8. května 2013 byl ordinovaný biskupským sborem a uvedený do biskupské služby v Husově sboru v Brně na Botanické. V rámci duchovenské služby se věnuje také publikační a kulturní činnosti. Je ženatý a má čtyři děti.

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ V BOSKOVICÍCH

První nedělní bohoslužby se konají ráno v 7:45 hodin v Boskovicích.

Zatímco někteří ještě leží v posteli nebo vstávají, tak boskovičtí již chválí Hospodina a prožívají první bohoslužby dané neděle. Přivstaňte si, zveme vás k nám na návštěvu. Vaši bratři a sestry.

SVÁTEK TĚLA A KRVE PÁNĚ

Ve čtvrtek 11. června jsme prožili svátek upřímné chvály a díkyvzdání za setkání s Ježíšem při hostině lásky v chlebu a kalichu vína. Krásný svátek plný pokory, úcty a lásky, naplněný také barevností květů. Tak jej u nás v kostele v Blansku zachytil Aleš Zeman a Zuzka

Zemanová k slavnosti přidává milé verše:

„Kolik lásky, kolik kvítí,
kolik barev k žití svítí.
To, co by jen srdce chtělo,
když slavíme Boží Tělo.“ /Zemanovi/

DRUHÁ NEDELE PO DUCHU SVATÉM V LYSICÍCH

Milé sestry, milí bratři,
dnes (14. 6. 2020) jsem společně s dalšími spoluobčany Lysic i blízkého okolí prožila bohoslužbu na radnici v Lysicích s manžely Hadačovými. Bylo to pro mě poprvé, kdy bohoslužbu nesloužil náš bratr farář Martin, ale sestra kazatelka Lidka Hadačová (ta se přiznala, že naposledy byla v Lysicích před šesti lety). Manželé Hadačovi k nám přijeli až z Vyškova. Náš bratr farář měl v tu samou dobu bohoslužby v Račicích a Ruprechtově. Touto cestou chci manželům Hadačovým poděkovat za dnešní bohoslužbu a jak jsem při loučení řekla sestře Hadačové, těším se na další setkání s nimi. Monika Potůčková z Lysic

VÍKEND ZA BOŽÍM SLOVEM OD VÝCHODU NA SEVEROZÁPAD VE ZNAMENÍ VODY

Biblický kralický verš

Ano zepťe se třebaš hovad, a naučí tě: anebo ptactva nebeského, a oznámí tobě:

Aneb rozmluv s zemí, a poučí tě: ano i ryby mořské vypravovati budou tobě.

Kdo nezná ze všeho toho, že ruka Hospodinova to učinila? (Job XII, 7-9)

(poznámka: hovadem se rozumí dobytče)

CČSH připravila k 350. výročí Komenského úmrtí cyklus přednášek s názvem „*Nadčasová setkání s J. A. Komenským*“ v Uherském Brodě, chrámu Mistra Jana Husa. Jeho první část „*Komenský známý i neznámý*“ se uskutečnila v náhradním odloženém termínu dne 12. června. Hodnotné informace o životě J. A. Komenského v poutavé podobě přednášela PhDr. Miroslava Poláková, kantorka gymnázia v Uherském Hradišti a nositelka hlavní ceny E. E. Kische za literaturu faktu. Nebudu se v tomto příspěvku opakovat o životě Jana Amose (pro zájemce odkáži např. na úvodník březnového zpravodaje), ale pár zajímavostí z přednášky zde zmíním. Bylo možné se dozvědět, proč právě v Uherském Brodě se měl narodit J. A. K. Hlavním argumentem pro Brod je fakt, že jeho vlastní syn Daniel, když otec zemřel, napsal: narozený v Brodě. Měl jediného syna, který sepsal Pansofii, když již Komenský ve stáří nemohl. A komu by otec řekl, kde se opravdu narodil?

Další zajímavostí byla informace o vlivu na Komenského vizionáři Mikuláše Drábíka, Poniatowské, Kottera, které byly také sepsány, či o žijící linii rodu z ženské strany Petra Figuluse, který si vzal Alžbětu, jednu z dcer J.A.K. z druhého manželství. Druhá část cyklu se uskutečnila 27. června pod názvem „*Komenský – myslitel a humanista*“ v podání PhDr. Markéty Pánkové, koordinátorky Národních oslav JAK a ředitelky Národního pedagogického muzea a knihovny JAK v Praze. Poslední část tohoto cyklu přednášek zvanou „*Komenský – teolog*“ můžete brát, sestry a bratři, jako pozvánku, která se chystá na sobotu 10. října v 15 hodin na stejném místě v Uhers. Brodu.

Přednášet bude doc. Kamila Veverková, děkanka Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. První část cyklu byla hodně zajímavá a věřím, že zbývající další části budou neméně zajímavé. V případě zájmu bychom se zase mohli společně vydat na tuto cestu vlakem (cca 3 hodiny cesta tam a nazpět obdobně).

Následující den 13. června se konala pouť do rodiště prvního patriarchy ThDr. Karla Farského v podkrkonošském Škodějově, nedaleko Semil, k 140. výročí jeho narození a v rámci oslav 100. výročí ČČSH. Součástí poutě byla bohoslužba u lesní kaple vedená bratrem patriarchou Tomášem Buttou spolu s biskupy a duchovními. Bohoslužba byla pod širým nebem a byla vskutku nevšední. Započala za slunečného počasí, ale v průběhu liturgie se opona zatáhla a prošla dvakrát bouřka s přívalovým deštěm a kroupami, která nemohla zmařit jak liturgii samotnou, natož večeri páně. S blížícím se koncem liturgie se začalo zase objevovat sluníčko, aby poutníkům započalo sušení oblečení. Po bohoslužbě následovalo položení květin a modlitba u památníku K. Farského a následným přestřížením zelené stuhy se otevřely naučné stezky, které si bylo možné projít i s komentovanou prohlídkou. Naučná stezka obsahuje tři tematické okruhy, a sice 1. „Farského naučná stezka“ věnovaná knězi a prvnímu patriarchovi, 2. „Okna do duchovní krajiny naší země“ určená dětem, 3. „Živá voda“ jakožto ekologické a výchovné zaměření stezky. UVědomil jsem si, že vzniklo z mého pohledu ojedinělé dílo, obeznamující poutníky, návštěvníky. Propojení oblastí víry v podobě životopisu K. Farského, historie naší vlasti v podobě pilířů našeho národa od slovanských věrozvěstů – bratří ze Soluně, svatých Cyrila a Metoděje přicházejících na Moravu, přes mistra Jana Husa, učitele národů Jana Amose Komenského a dalších, až po tatíčka národa T. G. Masaryka. A v neposlední řadě s poznáním přírody a její živé vody, kde si mohou děti od nejmenšího věku až po starší a dospělé dozvědět užitečné informace do života a současně vyhrát na těchto stezkách. V rámci obnovy přírodního areálu byly odkryty základy rodné chalupy Karla Farského.

Úspěšná realizace této myšlenky by nemohla být z jednoho člověka, a tudíž ani bez vzájemné spolupráce a porozumění mezi jednotlivými lidmi, kteří se o toto dílo zapřičinili a kterým šlo společně o to, udělat něco dobrého pro druhé a přírodu. Mottem celoročních oslav 100. výročí ČČSH je „100 let služby Bohu, 100 let pomoci člověku“ a i tahle skutečnost je toho svědkem.

Asi nejlépe tuto skutečnost charakterizuje tento citát J. A. Komenského z knihy *Via Lucis Cesta světla*, kapitola VII. Věříme-li, že se blíží doba univerzálního světla, jsme povinni také vyhledat jeho cesty (5): „*Konečně vždy bylo dovoleno v bázni Boží hledat dobré příležitosti k dobrým věcem, jež Bůh poskytuje, a přísluší to moudrému, podle těchto slov: Dej moudrému příležitost a bude mu přidána moudrost (Přís. 9, 9). Budeme tedy nemoudří, nebudeme-li dbát, abychom si příležitosti, které Boží dobrota k rozmnožování moudrosti poskytuje, všímali, cháпали je a sledovali. Dává nám totiž možnost, abychom viděli, co bude, a počíná tím, že zjevuje zjevné cesty světla, abychom cháпали, jak to bude. Musíme tedy jít po stopách Božích bezpečně tudy, kudy jde Bůh před námi, a přemýšlet, jak odevšad vyzařující paprsky světla by se mohly shromáždit v světlo jedině. Děk vlídné blahovůli Otce světél, který vždy, když zažehuje pochodně, nezažehuje je proto, aby byly schovány pod kbelec, nýbrž se postavily na svícen a sloužily všem, kteří jsou v domě. Dělá tedy dílo milé Bohu ten, kdo si v Božím domě bere za povinnost rozsvěcovat a očišťovat světla: čím jsou početnější a větší, tím více má zásluh.*“

Věřím, že se do těchto míst ještě vrátím, a při více času si projdu a prostuduji naučné stezky a jen tak posedím v trávě před kaplí, buď se svými blízkými z rodiny, či „sám“. Nebo třeba tentokrát dojdou i kravičky). Je to zvláštní, ale nějak jsem už při příjezdu osobně cítil, že to je místo, které naplňuje klidem. Kdo ví, možná proto se v těchto místech narodil první patriarcha ČČSH. Věřím, že by měl z tohoto díla radost, neb i jeden z jeho citátů je „*Člověk žije natolik, nakolik je užitečný.*“

Blíží se čas dovolených, a tak můžete toto místo brát jako tip, kam se podívat, vnitřně obohatit a i nalézt ztišení a zastavení v kolikrát náročném běhu života.

Součástí poutě byla i skutečná cesta několika poutníků od Karla Farského v Dejvicích do Brandýse a přes další místa až do jeho rodiště na bohoslužbu, kteří v šesti dnech ušli 141 km. Další tip do podvědomí na příští rok na společný výlet. Co říkáte sestry a bratři, připojíme se?

Cestu domů jsem si cíleně naplánoval na následující den, skrze zastávku na ranní bohoslužbě ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové, kde sloužila bohoslužbu sestra farářka Františka Klásková.

Doporučuji také za návštěvu tento sbor ČČSH, a to nejen z architektonického hlediska, který je dílem významného architekta Josefa Gočára. Odtud odjízdim s dalším poznáním ve vodě. Většina z nás zná přísloví o tom, jak se pozná optimista a pesimista nad sklenkou vody, kdy optimista je radostný nad tím, že mu ještě polovina zbývá, na rozdíl od pesimisty, který lituje, že je již polovina vody ze sklenice pryč. Ale při místním kázání sestry farářky jsem se dozvěděl pokračování: štědrý člověk nehledá ani optimisty, ani pesimisty, ale toho, kdo má žízeň. To je to, co člověka v životě posouvá dál v lidskosti a tím i blíže Bohu.

Každá taková cesta přináší i osobní poznání. Na těchto cestách se mi dal Bůh poznat tím, že mne provedl vlídným počasím a promlouval ke mne tak v podobě vody. Před cestou mi moji nejbližší v rodině informovali, že meteorologové na tento víkend hlásili přivalové deště s kroupami, jak si asi i spousta z vás pamatuje a taky zažila. Asi jsem jim moc radosti svým rozhodnutím neudělal. Na tuto pozvanou cestu jsem nakonec zůstal sám a vyhodnotil, že by bylo nerozumné i přes nově zjištěné okolnosti toto životní pozvání odmítnout. Ještě před pár lety bych se asi neodvážil vyjet proti frontě přivalových dešťů na motorce, v podobě červeného pásu blížícího se na česko-slovenskou hranici ze Slovenska se srážkami 55 mm/h, viděného

přímo online z meteorradaru na mobilu před odjezdem. Někdy se mi stává, když začínám pochybovat, že přijde ta vnitřní věta, či spíše otázka od Pána: „Synu můj, ty pochybuješ?“, která pak dodá jistotu, aby člověk udělal to, co má udělat, protože ví, že se na něj může spolehnout. Všichni jsme božími dětmi našeho Otce, Syna a Ducha svatého a tak když k nám přijde tato jistota, je moudré ji přijmout. Jednáním z rozumu či strachu bych pozdravy z naší farnosti k sestřám a bratrům z jiných částí vlasti nepřivezl, nepoznal toto osobní poznání a nenapsal ani tento článek. Současně tímto vyřizují i pozdravy pro naši farnost jak ze Škodějova, tak i z farnosti královéhradecké. Jednou na bohoslužbě po koronavirové karanténě to přesně popsal náš bratr farář Martin, že skutečná víra je o jistotě, odvaze a důvěře mezi člověk a Hospodinem.

A tak nás sestry a bratři povzbuzují slovy, které jsem již jednou napsal, slovy Jana Amose Komenského z úvodního věnování knihy *CENTRUM SECURITATIS to jest HLUBINA BEZPEČNOSTI*: „Každý člověk potřebuje to jedno: aby se vysvobodil z „obvodu věci“ a uzavřel se ve „středu věčnosti“ - to jest, aby se přestal spoléhat na všechno vlastní i cizí mudrování (a neřídil se jím), na jakékoli rozhodování vyvozené z vlastní či cizí vůle, na jakékoli vlastní i cizí chromé síly a svěřil se jedině vedení toho, který působí všechno ve všem a tvoří milosrdenství v těch, kteří se vrhnou do náruče milosrdenství. To jest ono blažené odřeknutí se sebe, známé jen žákům školy Kristovy!“

A kde jsem nakonec zmokl? Ve čtvrtek po bohoslužbě Božího Těla jsem dostal požehnání na cestu od bratra faráře Martina a sestry Martinky a další den jsem odpoledne vyjížděl na večerní přednášku do Brodu s modlitbami k Pánu o provedení tímto blížícím se nečasem. Bouřka s impozantní tmavou oblohou se mi objevila až nad Brodem a asi jako symptom toho, abych si uvědomil a neztrácel pokoru, jsem přijal osvěžující silnou sprchu až ve městě asi 500 m od kostela Mistra Jana Husa. On ten blížící se přívalový pás z mobilu se díky Bohu stočil ke Zlínu, takže byl i čas před přednáškou se zastavit i u pomníku JAK na náměstí a z něho přečíst několik jeho myšlenek. Nejvíce jsem zmokl při samotné bohoslužbě ve Škodějově, kdy i deštníky byly vcelku k ničemu a pláštěnky létaly ve větru. „Motooblečení“ jsem zlehka dosušil cestou do ekofarmy U Kotyků v Roztokách u Jilemnice (tip na výbornou kuchyni z vlastního chovu Aberdeen Angus), kde jsem měl zamluvené ubytování a mohlo tak i doschnout oblečení. Steak na večeři, kontrola co nového na ekofarmě od poslední návštěvy přibližně před 6 roky, aby zase mohlo začít pršet, a střídavě přes noc až do hodiny mého ranního odjezdu, abych přijel v čas na bohoslužbu do Hradce Králové. Cestou před Hradcem to bylo jen pár kapek, kdy při správném zalehnutí a rychlosti se dá zjistit, že se dá jezdit i za sucha. Po bohoslužbě jsem se rozloučil se sestrou farářkou Františkou a pokračoval k domovu, abych stihl nedělní oběd. Chvilí po zaparkování do garáže pak přišly dosti silné deště, kdy deštivé počasí v následujících dnech střídavě přetrvává do dne požehnání dopravním prostředkům, kdy píši tyto řádky. Tohle prostě člověk nenaplánuje, to může pouze vymodlit a naslouchat Duchu svatému na cestě, aby šel ve stopách Páně. Bohu díky za vyslyšení a prožitě zážitky z cest. Bohu díky.

Tímto děkuji všem, kteří stáli a stojí za zorganizování těchto poutí, přednášek, za jejich úsilí a strávený čas na přípravách, ale především Bohu, že nad tím vším bděl, že se tato setkání mohla uskutečnit, třebaže i v dodatečných posunutých termínech. Ale také děkuji za to, že jsem mohl strávit společné chvíle na těchto setkáních, která člověka vnitřně obohatí a člověk potká znovu po delší době známé sestry a bratry z jiných farností. Díky.

Je to jenom na nás samotných, na naši svobodně vůli, zda těchto pozvání využijeme a zda tato setkání podpoříme svojí účastí, a tak si i z nich něco odneseme, ale také i přineseme. Přejí nám všem nová dobrá hledání a objevování na společné vinici Páně.

Bratr Jaroslav

POŽEHNÁNÍ PŘED ZAČÁTKEM PRÁZDIN

V neděli 21.6. 2020 jsme prožili, po ranním prudkém dešti, osobní požehnání VŠEM řidičům, dětem, rodičům a prarodičům na prázdniny. Modlíme se za krásné prožití prázdnin a Boží ochranu na cestách. Vyrošujeme také šťastné návraty domů.

Po bohoslužbách se konala zahradní slavnost se skvělým guláškem od Marcelky a Jirky, za pomoci Marušky a pekařských delikates od Martina. Sestry z rady starších obsluhovaly všechny přítomné. Děkujeme za krásné dopoledne s vámi všemi.

„Deštivá je neděle, sejdeme se v kostele.
Prosíme o požehnání, ať nás Pán Bůh v létě chrání,
na všech cestách, při všem žití,
ať nám slunce pěkně svítí.
Než si spolu sbohem dáme,
společně si pochutnáme.
Na zahradní slavnosti,
na faře nás pohostí.
Guláš, buchty, slivovice,
není v světě nikde více.
Jak se doma dobře máme
jistě v světě uhlídáme.
Až své pouti pochodíme,
pak se domů navrátíme.
Zdravé tělo, svěží duch
pomáhej nám při tom Bůh.“

S pozdravem
Aleš a Zuzka

LITURGICKÝ PŮLROK V ČÍSLECH:

Slavili jsme společně 229 bohoslužeb, biblické hodiny, setkání pro děti v klubech Dobré zprávy, spousty hodin přípravek ke svátostem, rozhovorů, návštěv a setkání. Větší část první poloviny roku byla ve znamení pandemie Covid 19 a k tomu se vázala mnohá omezení. I přesto, v rámci dodržování všech nařízení, se život v našich farnostech nezastavil. Údržba a práce kolem kostelů, sborů a kaplí si vyžádala mnoho hodin.

Svátostný život:

- svátostí křtu bylo uděleno 5 dospělým a 12 dětem
- svatebních obřadů bylo vykonáno 32
- manželská jubilea, zlaté svatby nebyly
- pohřební obřady, v kostelích 12 a v obřadních síních 14
- biřmování se letos zatím nekonalo
- první večere Páně dospělých 3
- útěcha nemocným 8

Díky za pomoc a službu, mnohdy skrytou a nenápadnou, všem členům rad starších, kostelníkům, zpěvákům a varhaníkům. Díky i za finanční obětavost. Moc si všeho vážíme. Děkujeme!!!

SVĚDECTVÍ

O smířlivosti

V dnešním článku si milé sestry a milí bratři povíme něco o smířlivosti. Inspirací nám budiž kapitola 4. z listu Efezským, verše 26-32:

„Hněváte-li se, nehřešte. Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa d'áblu. Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými.

Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost.

A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení. Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utržení a s tím i každá špatnost; buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.“

Příznejme se. Kdo z nás nebyl v životě nikdy na někoho naštvaný? Naštvaní můžeme být z mnoha důvodů. Například na svého šéfa v práci, protože na nás nakládá příliš mnoho pracovních povinností, děti se zlobí na své učitele, že místo běhání po venku se musí učit. Těch důvodů je mnoho. Jenže co nám vztek dává? Pocit nadřazenosti? Pocit, že můžeme někomu spílat a přát mu vše možné i nemožné? Vztek nám dává určitou imaginární nadlidskou sílu, ale také nás odděluje od Boha. Protože větší než člověk je pouze Bůh. Ale protože Bůh je trpělivý a smířlivý, můžeme ho poprosit o odpuštění za to, že jsme na někoho měli vztek, nebo mu zlořečili. A toto je právě ta smířlivost – pocit, kdy si uvědomíme svoji maličkost ve srovnání s Bohem a z bázně z jeho hněvu ho poprosíme o odpuštění. Tohle je to co od nás Pán čeká – umění odpouštět.

Milé sestry a milí bratři. Abychom všichni pochopili, jaký smysl má smířlivost, budu vám vyprávět příběh o mé osobě a o jednom z našich bratrů, se kterým mě právě spojila zlost a následná smířlivost.

Jednou jsem do farního zpravodaje napsal článek, který neměl ani hlavu, ani patu. Pán mi naznačoval, že článek nebude za moc stát. Přesto jej bratr farář otiskl (asi abych měl radost). Pravda byla taková, že to byla snůška blábol, která nedávala absolutně smysl. Osoby, o kterých jsem psal, jsem hodnotil neobjektivně. Měl jsem však velkou radost, když jsem jej přesto ve zpravodaji našel.

V dalším vydání farního zpravodaje se objevila reakce bratra Jiřího Rokose. Jeho reakce byla mojí ledovou sprchou. Spílal jsem mu, vyhrožoval, jak se dalo a vůbec se snažil, aby věděl, že mám vztek. On namísto opětování hněvu mě začal uklidňovat a vysvětlil mi, že každý den není posvícení. Po několika dnech jsem si uvědomil, že vztekáním nic nevyřeším. Poprosil jsem proto Pána o odpuštění za zlořečení Jirkovi. Jaké bylo moje překvapení, když mě Jirka oslovil na posledním Farním silvestru.

Styděl jsem se za svoje chování, ale Jirka mě ujistil, že je vše v pořádku. Od té doby je Jirka mým dobrým přítelem a z jeho článků se inspiroji. Bratr farář mi také hodně pomohl. Dal mi k dispozici materiály, ze kterých bych se mohl inspirovat. Od té doby (doufám) mají mé články hlavu i patu a mě přispívání baví. Oběma zmíněným vděčím za hodně a jen Pán ví, jak velká je moje radost z toho, že jsou mými přáteli.

Odpouštějme všem bez rozdílu a myslíme na to, že Ježíš zemřel za každého z nás. Trpěl za nás za všechny, aby nás vykoupil.

Milí bratři a milé sestry, přeji vám všem krásné, slunečné léto s Kristem v srdcích.

Váš bratr Michal Tesař z Blanska

SVĚDECTVÍ NAŠICH PŘEDKŮ

V souvislosti s jubileem naší církve obracíme svoji pozornost k našim svědkům víry. Tato rubrika farního zpravodaje vychází z myšlenek a života Jana Ámose Komenského, který zemřel právě před 350 lety.

POSLEDNÍ DÍL: „CÍRKEV“

Bratr Jiří

Biblické texty: Žalm 133, Janovo evangelium 17, 22-33

Citát Komenského: „*Čím čistší je kde církev, tím méně je vidět posedlosti, čarodějných praktik a pověr.*“ „*Jednota je základem, pojátkem a vrcholem všech věcí – je nepřemožitelná.*“

Jaká církev má budoucnost? Komenský už od dob svých studií usiloval o smír mezi jednotlivými konfesemi, denominacemi, národy, dokonce i náboženstvími. Vycházel ze základního předpokladu, že „nic násilného nemůže mít dlouhého trvání, natož věčného“, a že také „pravda se stává nevídanou, je-li násilím vnucována“. Usiloval proto o nápravu věcí lidských i církevních pokojnou cestou. Smíření a jednota byly Komenskému takovou hodnotu, že pro ni byl ochoten ohrožit i své existenční postavení. Když se například v r. 1645 v polské Toruni konal významný koncil Colloquium Charitativum, jež si kladl za cíl přispět ke vzájemnému smíření katolické a protestantské strany, Komenský se ho zúčastnil, a to i přesto, že jeho životelé, toho času Švédové, dali jasně najevo, že si to nepřejí. Nebylo to totiž v souladu s jejich válečnou strategií.

Komenského žena čekala druhé dítě, Komenský jí přeje, aby příchod potomka „šťastně přečkala“. Dopis ani knihu však Magdalena nikdy nečetla. Zemřela v důsledku morové epidemie a s ní i obě děti, přičemž své druhé dítě Komenský nikdy nespasil. Nikdo nemá být sám. Proto se člověk rodí rodičům a do rodiny. Rodina funguje dobře, když je založena na lásce, věrnosti a úctě. Dobří rodiče milují své děti a starají se o ně. Dobré děti milují své rodiče a ctí je. Často to ale nefunguje. Nejbližším dokážeme ublížit, a proto je třeba učit se odpuštění. Zní to jednoduše, ale ve skutečnosti je soužití rodin a lidí komplikované. Komenský si všimá, že komplikace mohou nastat už při narození člověka. Ne vždy jsou totiž děti vnímány jako „drahocenné poklady Boží“, ne vždy jsou poměry v rodině utěšené, ať už sociálněekonomicky, nebo vztahově. Komenský děti vidí jako „nové občánky světa a příští dědice věčnosti“. Bytosti, které mají existovat věčně, mají věčnou hodnotu. Proto je jim třeba věnovat nejvyšší pozornost, a to od útlého dětství. Komenský rodiče upozorňuje na to, že stále a pevně zůstává to, „co se vstípi v prvním věku“. Zvláště návykům se podle něho musí věnovat pozornost, protože „zvyk přechází v přirozenost“. A má-li přirozenost či povaha člověka být dobrá, musí být návyky dobré. Špatný zvyk bude trýznit člověka i jeho okolí po celý život a ve stáří se stane „nesnesitelným a nenapravitelným“.

Jaká církev má tedy podle Komenského budoucnost? Za ty pravé Kristovy následovnice se považuje kde kdo. Pravost se ovšem podle Komenského pozná podle dvou znaků:

- 1) Pravá církev přináší pokoj a usiluje o smíření a jednotu. Oproti tomu církev svárlivá, militantní, libující si v násilí – ať už fyzickém (jako v Komenského době), nebo psychickém – nemá dlouhého trvání.
- 2) Pravá církev se stále reformuje. Tak jako každý člověk potřebuje každodenní obnovu ducha skrze pokání a odpuštění, i církev se potřebuje stále obnovovat, aby neztrácela původní pravdu a lásku. Pán touží po své „nevěště“, svaté a čisté, bez poskvrny a vrásky. Taková jednou stane před jeho tvář. Jde o to, abych tam stál i já.

„A jestliže jsem v čemkoli přece bláznivému poutníku podoben byl, již od toho upouštím a na konec života svého chci onu dobrou práci s oním dobrým kupcem konati, jež nad jednu drahou perlu nic dále nehledal, nýbrž naleznuv ji prodal všecko a koupil ji. Ty, dobrý Ježíši, již máš cele mou jedinou perlou, mým pokladem, mým jedním potřebným býti, tebe jedině chci koupiti a hledati; pro tebe vše prodám; ty, pane Ježíši, máš býti ziskem mým, a cokoli sobě svět za zisk pokládá, vážím já za lejno. Poslední mou starostí býti má: Uč se umíratí tomuto životu a naroditi budoucímu.“
napsal Jan Ámos Komenský.

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestřám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také.“ Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modleme se během prázdnin za:

- to, aby církve znovu a znovu obnovovala své poslání skrze hlubší poznání Boha samotného a jeho záměrů
- starší, kazatele a vedoucí v církvi; za novou generaci kazatelů, kterých se nedostává
- za to, abys posiloval nás ve víře a vedl naše kroky na cestách i návratech z dovolených a prázdnin, po pravých a smysluplných cestách.
- za všestrannou obnovu církve, za štědrost v lásce, úctě a spolupráci mezi církvemi, i přes naši rozdílnost za jednotu v našich sborech i spolupráci církví u nás. Amen

Ludmila Hadačová

Bohoslužby v ČERVENCI A SRPNU 2020				
Pátek	3. 7.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 5. neděle po Duchu sv. Slavnost Cyrila a Metoděje <i>Text evangelia: Matouš 11, 16-19.25-30 Zpíváme píseň: 16</i>	5. 7.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Švábenice	Obřadní síň obecního úřad.
Pondělí Památka Mistra Jana Husa <i>Text evangelia: Matouš 10, 17-22 Zpíváme píseň: 286</i>	6. 7.	9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		16:00	Švábenice	Obřadní síň obecního úřad.
		18:00	Soběšice	Husova hranice
		20:00	Rudice	Husova hranice
Pátek	10. 7.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 6. neděle po Duchu sv. <i>Text evangelia: Matouš 13, 1-9.18-23 Zpíváme píseň: 71, 163</i>	12. 7.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřad
		17:30	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřad.
19:00	Lysice	Obřadní síň obecního úřad.		

Pátek	17. 7.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 7. neděle po Duchu sv. <i>Text evangelia:</i> <i>Matouš 13, 24-30.36-43</i> <i>Zpíváme píseň: 39, 335</i>	19. 7.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pátek	24. 7.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 8. neděle po Duchu sv. <i>Text evangelia:</i> <i>Matouš 13, 31-33.44-52</i> <i>Zpíváme píseň: 171, 84, 166</i>	26. 7.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior c.
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřad.
Pátek	31. 7.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 9. neděle po Duchu sv. <i>Text evangelia:</i> <i>Matouš 14, 13-21</i> <i>Zpíváme píseň: 122, 49, 157</i>	2. 8.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Karla Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Čtvrtek – Proměnění Páně	6. 8.	19:00	Černá Hora	Křížová cesta
Pátek	7. 8.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 10. neděle po Duchu sv. <i>Text evangelia:</i> <i>Matouš 14, 22-33</i> <i>Zpíváme píseň: 283</i>	9. 8.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřad.
		17:30	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřad.
19:00	Lysice	Obřadní síň obecního úřad.		

Pátek	14. 8.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 11. neděle po Duchu sv. <i>Text evangelia:</i> <i>Matouš 15, 21-28</i> <i>Zpíváme píseň: 20</i>	16. 8.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Karla Farského
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pátek	21. 8.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 12. neděle po Duchu sv. <i>Text evangelia:</i> <i>Matouš 16,13-20</i> <i>Zpíváme píseň: 41, 162</i>	23. 8.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	28. 8.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 13. neděle po Duchu sv. <i>Text evangelia:</i> <i>Matouš 16, 21-27</i> <i>Zpíváme píseň: 19, 186</i>	30. 8.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakty: telefon na farní úřad 606702768, e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.drevenykostelik.cz
Farnost Blansko č. účtu 244035648 / 0300 • Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800

Nakonec jeden vtíp pro zasmání i zamyšlení:

Prožíváme dobu léta a horka, kolikrát si řekneme, že venku je jako v sauně...tak na závěr jeden vtíp saunově ekumenický.

Jednoho dne přijdou za Papežem jeho lékaři a doporučí mu návštěvu sauny. Papež si nechá poradit a ve středu navštíví saunu. Je velmi spokojený. Další týden chce jít do sauny opět. Jeho komorník mu však odpoví: „Svatý otče, tento týden to nepůjde, ve středu je pouze společná sauna!“ Papež však odpoví: „Mně přece těch pár protestantů nevadí...“

Pěkné léto vám všem!